

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/307/2013
Identifikačné číslo spisu:	8112220290
Dátum vydania rozhodnutia:	30.03.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Janka Cisárová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:8112220290.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne EOS KSI Slovensko, s.r.o, so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpenej advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovaným 1/ T. E. a 2/ X. E., obom bývajúcim v X., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Námestie Legionárov 5, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, Sovietskych hrdinov 163/66, o zaplatenie 1 612,54 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 14C 187/2012, o dovolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 10. júla 2013 sp.zn. 16Co 110/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobkyni nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Prešov (súd prvého stupňa) uznesením z 15. apríla 2013 č.k. 14C 187/2012-78 konanie zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby žalobkyňou (§ 96 ods. 1 O.s.p.) a náhradu trov konania účastníkom nepriznal. Náhradu trov konania nepriznal ani medzi žalobcom a vedľajším účastníkom. Napokon rozhodol aj o vrátení súdneho poplatku vo výške 89,87 € žalobkyni cestou Daňového úradu Bratislava po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Krajský súd v Prešove (odvolací súd) uznesením z 10. júla 2013 sp.zn. 16Co 110/2013 odvolanie vedľajšieho účastníka smerujúce proti výroku uznesenia súdu prvého stupňa, ktorým mu nebola priznaná náhrada trov konania, odmietol ako oneskorené podané (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.). V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že uznesenie súdu prvého stupňa bolo vedľajšiemu účastníkovi doručené 19. apríla 2013, pričom odvolanie podal elektronickými prostriedkami až 9. mája 2013, hoci odvolacia lehota mu uplynula už 6. mája 2013.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal vedľajší účastník dovolanie. Navrhol rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietal, že odvolací súd mu odňal možnosť

konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p), pretože odmietol jeho odvolanie, hoci neboli na to splnené zákonné podmienky. Tvrdil, že odvolanie podal v zákonnej lehote. V prílohe dovolania predložil protokol (číslo podania 0901405113) o podaní odvolania elektronicky, podpísané zaručeným elektronickým podpisom dňa 6. mája 2013, s upozornením, že tento dátum je určujúci pre posúdenie dodržania lehoty na vykonanie podania, ak je táto lehota ustanovená zákonom alebo súdom.

Žalobkyňa ani žalovaní sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací [§ 10a ods. 1 O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu: v ďalšom texte sa uvádza Občiansky súdny poriadok v znení pred 1. januárom 2015)] po zistení, že dovolanie bolo podané včas oprávnenou osobou, zastúpenou v súlade s ustanovením § 241 ods. 1 druhá veta O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa. Dospel k záveru, že dovolanie vedľajšieho účastníka nie je prípustné a ako také treba ho odmietnuť.

Dovolanie možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolanie v danom prípade smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu. Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. V danej veci prípustnosť dovolania podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. neprichádza do úvahy, lebo napadnuté uznesenie nie je uvedené v týchto ustanoveniach.

So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p., ktoré ukladá dovolaciemu súdu povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., dovolací súd sa neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Treba zdôrazniť, že z hľadiska § 237 O.s.p. nie je relevantné tvrdenie dovolateľa o existencii vady uvedenej v tomto ustanovení, ale len zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto vade skutočne došlo.

Vady konania uvedené v § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. vedľajší účastník nenamietal a v dovolacom konaní ich existencia ani nevyšla najavo. Prípustnosť podaného dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Vedľajší účastník v dovolaní namietal, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť pred súdom konať. Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., je nesprávny procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. O prípad odňatia možnosti odvolateľa pred súdom konať ide tiež vtedy, keď odvolací súd odmietne jeho odvolanie, i keď neboli dané procesné predpoklady pre tento postup (viď primerane R 23/1994).

So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd skúmal, či odmietnutie odvolania vedľajšieho účastníka odvolacím súdom vykazuje znaky procesného postupu odnímajúceho možnosť pred súdom konať.

Z ustanovenia § 204 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 57 ods. 1 O.s.p. do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty.

Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň (§ 57 ods. 2 O.s.p.).

Lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť (§ 57 ods. 3 O.s.p.).

Podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami alebo telefaxom. Podanie obsahujúce návrh vo veci samej alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré bolo urobené elektronickými prostriedkami, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní; podanie, ktoré bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom, doplniť netreba (§ 42 ods. 1 O.s.p.).

Spôsob a postup používania elektronického podpisu v obchodnom styku a administratívnom styku upravuje zákon č. 215/2002 Z.z. o elektronickom podpise a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 215/2002 Z.z.“) a vykonávacia vyhláška Národného bezpečnostného úradu č. 136/2009 Z.z. o spôsobe a postupe používania elektronického podpisu v obchodnom styku a administratívnom styku (ďalej len „vyhláška č. 136/2009 Z.z.“).

Orgány verejnej moci sú povinné oznámiť úradu elektronickú adresu elektronickej podateľne, na ktorej prijímajú podania vo forme elektronických dokumentov podpísané elektronickým podpisom alebo elektronických dokumentov podpísaných zaručeným elektronickým podpisom do šiestich mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Zoznam elektronických adries zverejňuje úrad na svojej internetovej stránke (§ 29 ods. 1 zákona č. 215/2002 Z.z.).

Elektronická podateľňa ihneď po prijatí podania priradí elektronickému dokumentu časový údaj zodpovedajúci objektívnemu času prijatia dokumentu; technické a systémové prostriedky elektronickej podateľne zabezpečia jednoznačné a nezmeniteľné priradenie časového údajia prijatému elektronickému dokumentu a jeho ochranu pred modifikáciou alebo zničením (Príloha 1, časť I. A. c/, bod 2. vyhlášky č. 136/2009 Z.z.).

Podľa prílohy 1, časť I. B. bod 1. vyhlášky č. 136/2009 Z.z. overenie a nasledujúce prijatie elektronického dokumentu elektronická podateľňa potvrdí vydaním elektronickej potvrdenky v prípade jeho prijatia podľa časti A písm. a), a to najviac do 60 minút od zaradenia elektronického dokumentu do frontu overených prijatých dokumentov, na adresu odosielateľa prijatého elektronického dokumentu; ak nie je možné elektronickú potvrdenku doručiť, elektronická podateľňa vykoná aj ďalšie pokusy o doručenie, a to najmenej dvakrát alebo podľa vnútorných predpisov orgánu verejnej moci; ak ani opakované pokusy o doručenie nie sú úspešné, elektronická podateľňa vykoná záznam do zoznamu prijatých dokumentov a nedoručenú elektronickú potvrdenku pripojí do súboru tak, aby bola logicky zviazaná so záznamom o prijatí príslušného elektronického dokumentu.

Pre zachovanie lehoty na podanie odvolania nie je rozhodujúci okamih odoslania e-mailu, ale okamih doručenia e-mailovej správy súdu - i keď sa tak stalo po úradných hodinách súdu. V prípade podania urobeného elektronickými prostriedkami podpísaného zaručeným elektronickým podpisom elektronickej

podateľňa automaticky vygeneruje potvrdenku s presným časom prijatia podania a túto elektronicky odošle odosielateľovi (viď uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 Cdo 147/2013, 3 Cdo 190/2013 a 1 Cdo 173/2013). Až doručenie podania súdu na adresu elektronickej podateľne súdu s časovým údajom uvedeným na tomto potvrdení, je možné považovať za doručenie podania elektronicou (e-mailovou) formou a nie údaj o jeho odoslaní odosielateľom, prípadne aj preukazovaný údajmi z jeho zariadenia (k tomu porovnaj aj odbornú literatúru: Krajčo, J. a kolektív, Občiansky súdny poriadok, Komentár, I. diel, Euronion 2010, s. 202). Zaručený elektronický podpis má rovnaké dôsledky ako podpis na prvopise a podanie, ktoré je opatrené zaručeným elektronickým podpisom má účinky podania prvopisu.

V prejednávanej veci právny zástupca vedľajšieho účastníka prevzal uznesenie súdu prvého stupňa 19. apríla 2013 (porovnaj doručenkú na č.l. 78 p.v. spisu). Zákonná 15-dňová lehota na podanie odvolania začala vedľajšiemu účastníkovi plynúť nasledujúci deň a keďže jej koniec pripadol na sobotu 4. mája 2013, posledným dňom lehoty bol napokon až pondelok 6. mája 2013.

Obsahom spisu je doložené, že vedľajší účastník prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa odvolanie, a to elektronickými prostriedkami so zaručeným elektronickým podpisom do elektronickej podateľne v súlade s ustanoveniami § 42 ods. 1 O.s.p. a § 29 ods. 1 zákona č. 215/2002 Z.z. Z tzv. potvrdenky o prijatí (č.l. 93 spisu) k podaniu číslo 0901405113, pod ktorým bolo odvolanie vedľajšieho účastníka evidované, vyplýva, že bola elektronicou podateľňou odoslaná 7. mája 2013. Vychádzajúc z vyššie podaného výkladu treba práve tento deň považovať za deň doručenia odvolania súdu. Pokiaľ v úradnom zázname na č.l. 136 spisu súdna tajomníčka súdu prvého stupňa s poukazom na pripojený snímok z informačného systému Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky označený ako „Elektronicky prijaté dokumenty z eŽaloby 14C/187/2012“ (č.l. 137 spisu) tvrdí, že odvolanie vedľajšieho účastníka bolo doručené súdu už 6. mája 2013, dovolací súd sa s týmto názorom nestotožňuje. Z predloženého snímku totiž nevyplyva, že by elektronická podateľňa bola 6. mája 2013 prijala predmetné odvolanie, ale len to, že odvolanie bolo v uvedený deň podané na spomínanom portáli (teda bolo odoslané do systému), ktorý okamih ale pre posúdenie dodržania lehoty na podanie odvolania nie je rozhodujúci. Keďže aj doklad predložený vedľajším účastníkom v dovolacom konaní (č.l. 133 spisu) preukazuje iba skutočnosť úspešného odoslania odvolania do systému, možno na základe doposiaľ uvedeného uzavrieť, že pokiaľ odvolací súd v posudzovanej veci odvolanie vedľajšieho účastníka ako oneskorene podané odmietol, rozhodol správne. Námitka vedľajšieho účastníka, že mu bola v tejto spojitosti odvolacím súdom odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., je preto neopodstatnená.

So zreteľom na to, že v prejednávanej veci nemožno prípustnosť podaného dovolania vyvodiť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky ho v zmysle § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol.

V dovolacom konaní procesne úspešnej žalobkyni vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti vedľajšiemu účastníkovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5, § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd jej však náhradu týchto trov nepriznal, nakoľko nepodala návrh na uloženie tejto povinnosti vedľajšiemu účastníkovi (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.